

Seta kikaran fyri tað blindu eyga

Í Dagblaðnum tann 10/10 1980 skrivar ein, sum kallar seg sjómaður á Tvøroyri, nøkur orð til mín. Hann kallar greinina: »SVERRE MIDJORD OG VALGLYFTIR«.

Vanliga svari eg ikki uppá dulnevndarskriving, tí um viðkomandi, ið kallar seg »sjómaður«, (kann fyri tað verða bankamaður) um viðkomandi hevði sett sitt kristna navn til, hevði hetta hann her skrivar ikki skilt okkum, tí sannliga er okkurt positivt í hesum greinastubba í Dagblaðnum, kanska av óvart. Men fyrr skuldi verið illa, tí eg og Tvøroyrar býráð hava verið tuggumatur hjá Fólkaflokkinum nú í meira enn eitt ár, sum um teir ikki hava ivaleyst við at greiða víðurskiptini hjá teimum kommunum, sum teir sjálvir umsita.

Sambært grein á síðu 4 í sama Dagblaði, har hevur býráðslimir í kommunu, sum Fólkaflokkurin hevur leiðsluna av, eina óekonomiska uppseting. Hon talar fyri seg sjála, og leggja vit so hana saman við tey úttalisi, sum býráðsformaðurin í somu kommunu gav útvarpinum og blóðnum, so kann hvør meta sum vil.

Men eg ætli ikki her at víðgera hesi víðurskipti á sama hátt sum Dagblaðið hevur víðgjort meg og Tvøroyrar býráð. Hetta var bert ein litil ávisan á at Fólkaflokkurin og viðhaldsfólk hansara skuldi heldur umsitið tey »NÆRE TING«.

Samstundis lesi eg í sama blaði á síðu 3, at hagtælini fyri landsbúðskapin eru nógv afturúr. Vit kenna sambært Dagblaðið ikki myndina av landsbúðskapinum fyri enn eftir fyrsta ársfjórðing 1979.

Og hetta umsitur fólkaflokkurin. Hvussu kunna vit víðgera nakað, tá vit á landsbasis, á búðskaparøkinum eru afturúr. Hetta fyrirbyrgir at verða afturúr, helt eg sanniliga, at vit høvdu einkarrætt uppá, men so er ikki.

Aftur til sjómannin ella fyri tað bankamannin, hann setti mær nakrar spurningar.

Teir eru teir vanligu. Sirius! Roknskapur! Rokningar, sum kennast í lummum borgarans (Hann er nýggjur!) og tað mest primera: Arbeidsloysi!

Til Siriusmálið er at siga, at báturin bleiv

Sverre Midjord
vælvni
í Suðuroy

keyptur fyri at økja um tilgongdina til Flakavirkjð. Tíverri miseyðnaðist hetta tiltak, og verður hann nú seldur. Eg haldi ikki, at tað er nøkur skomm, at hann hevur ligið til tað eru fleiri skip, sum liggja. Tað er eingin skomm, at menn hava roynt nakað og tað miseyðnað. Tað er at harmast um.

Ein harmast tí, um eg skal brúka tíni orð, ikki míni, tað tiltakið, sum bleiv gjørt í samband við »FLEÝR«. Hann hevði ligið ikki sum ein skomm, tíni orð, men hevði verið óheppin, og her stóð nógv privat í vága, her tók býráðið einmælt og gjørdi eina gagnliga gerð.

Men fyri at koma til tað positiva í greinini, so er hasin tankin at seta Sirius í drift aftur, um tað miseyðnaðist at selja, ein tanki sum eg skilji, at tit styðja. Tað gleið meg.

Roknskapur býráðsins er afturúr, tað er einki at dylja yvir, men eg haldi, at eg so greinliga havi sagt frá orsökini.

Roknskapirnir verða framlagdir í næstum.

Men hagtælini í samband við figgarviðurskiptini hjá landinum, har fólkaflokkurin hevur ábyrgdina, tey eru afturúr.

Lesið Dagblaðið síðu 3 fyri 10/10 1980.

Rokningar, ið kennast í lummum borgarans, ja tær eru mangar og stórar, eina mest koma tær av avskrivningarreglum, sum tit ikki vilja broyta, ella eru tit komnir uppá aðrar tankar nú?

Tað eru GUÐS BØRN, ið BATNA.

Í samband við skriving

tina um arbeidsloysi er at siga, at um ikki býráðið hevði gjørt, sum tað hevur gjørt, hevði arbeidsloysið verið 100%, ikki bara á Tvøroyri, men í øllum norðari parti av SUÐUROY. Sannleikin er tann, at býráðið á Tvøroyri saman við FAKFELØGUNUM eru tey, sum tryggja arbeiði til nógvur hendur í norðari parti av SUÐUROY.

Kanska ikki 100%, men »Rom bleiv ikki bygður eftir einum degi«.

Tá tann nú undir bygging á Skála nýggi trolarin verður settur í drift, verður meira stöðug tilgongd av fiski og harvið meira stöðugt arbeiði.

Og høvdu vit fingið hini bygðaradina í norðari parti av SUÐUROY at skilt, at við nærri samarbeiði eisini, ja meira á tí vinnuliga økinum, so byrgdu vit fyri arbeidsloysi, og so var nógv vunnid. Og fyri at brúka orð formans FISKERIGERNES FAGFORENING. Í hennara svari til álop DAGBLAÐSINS.

»Søtliga hava fólkafloksmenn og kvinnur svøgt tann bitan sum er fingin til vega av tiltøkum FISKERIGERNES FAGFORENING, s. har vanganandi sett í rangastrupan«.

Men ikki bara her hevur Tvøroyrar býráð gjørt vørr í sjógvini. Á Skála skipasmíðju hevur býráðið saman við privat-um bygt tvey skip fyri umleið 60 MILL. Peningurin og arbeiðið verður í landinum, her verða ikki keypt fiskifer útlandanda, og harvið er ikki økt um uttanlanda skuldina.

Hvør kommuna kann visa á tað sama. Tú skuldi heldur fegnast yvir tiltøkini, men samstundis hevur tú alla grund til at harmast yvir, at hetta at byggja skip fyri umleið 60 MILL. ikki kann gerast her hjá okkum, og hvi kann tú spyrja, er tað tað almenna, sum hevur forðað fyri, nei tvørtur imóti.

Býráðið og Landstýrið settu í sínari tíð pengar í tiltakið TVØROYRAR SKIPASMÍÐJA, men treytin frá FÓLKAFLOKKINUM var, at tað almenna skuldi ikki órógva tað PRIVATA FYRITAKSEMIÐ.

Min goðu vinur Hákun Djurhuus sat í landstýrinum. So blivu 330 túsund krónur frá almennari síðu settar í hesa fyrirteku í

1965. Uttan ávirkan frá teimum almennu pengunum skuldi tað privata nú prógva sín dugnaðskap. Preferansepartabrov við ongari atkvøðu. Bert gjalda ikki valda.

Og hvat er so úrslitið, jú tað kenna vit, í dag skula arbeidsmenn á skipasmíðju keypa hana, aftaná at hon hevur verið avskrivað í mong ár. Rokningar, sum sviða í skattgjaldarans

lummum.

Eg veit ikki, hvørji orð tú vil brúka, eg harmist.

Hevði tað privata fyrirtaksemið, sum her ikki kann skjóta seg undir órógvan av tí almenna, roynst sum atlað, so kundu teir trolarar, sum nú verða bygdir á Skála skipasmíðju verið bygdir her hjá okkum. Hetta kunnu vit báðir harmast um, men samstundis

mugu vit fegnast yvir, at JAVNAÐARMENN á TVØROYRI, ikki fara uttanlanda og keypa gomul skip, men í staðin stuðla FØROYSKAN idna.

So um tú eingi ganglig úrslit sær, so ger tú sum NELSON gjørdi á sinni »SETUR KIKARAN FYRI TAÐ BLINDA EYGA«.

Sverre Midjord

Hin møguleikin

Verður javnaðarflokkurin ikki við í einum komandi landsstýri er hin møguleikin eitt borgarligt landsstýri við sambandsflokkinum og fólkaflokkinum á odda

Vilhelm Johannesen
vælvni
í Norðoyggjum

hvussu landið skal stjórnast tey komandi fyra árin. Hóast úrslitið av valinum er ókent, so ber kortini til at ger sær metingar um, hvussu eitt komandi landsstýri kann siggja út. Tey seinastu árin hevur tað verið ómøguligt at skipa landsstýri uttan um javnaðarflokkinn. Um tað eisini verður so á hesum sinni vita vit ikki. Tað velst sjálvandi um valúrslitið. Men verður eitt komandi landsstýri skipað uttan um javnaðarflokkinn, so er ongin ivi um, at talan verður um eitt borgarligt landsstýri við sambandsflokkinum og fólkaflokkinum á odda.

Adrenn javnaðarflokkurin tók við politisku leiðsluni eftir valið í 1958 høvdu sambandsflokkurin og fólkaflokkurin rátt fyri borgum í samfyllta ár. Og tá var steðan í Føroyum hendan: Arbeidsloysi á sjógvini og landi. Føroyingar í túsundtali leitaðu sær í vinnu hjá øðrum tjóðum. Ongin sosial trygd. Ongi framstig á heilsu- og røktarøkinum. Íbúðar- og húsalánsviðurskiptini voru

ikki so mikið sum tikin uppá tunguna. Øll havna- og vegagerð lá á láni og samferðsluviðurskiptini sum heild vóru út av lagi. Og tosaði nakar um útbúgving so hevði hann bert at pakka sær pjokarnar og sleppa sær av landinum. Møguleikarnir fyri fritíðartrivum, sum stórvörður var á í hesum vinnuleysu tíðum, vóru heldur ikki til staðar. Hetta var eitt vónleyst samfelag. Útlitini voru dapur. Føroyingurin var stúrin fyri degnum í morgin og fyri framtíðini. Men við javnaðarflokkinum kom vendi.

Spurningurin er nú, um føroyingar aftur fara at kjósa sær sambandsflokkinn og fólkaflokkinn at ráða fyri borgum í eitt komandi fyra ára skeið, ella um javnaðarflokkurin skal haldast fram. Valið er sera einfalt: Skulu vit hava sambandsflokkinn og fólkaflokkinn til røðurs við teirra deysigslarapolitikki frá fimti árunum ella skulu vit hava javnaðarflokkinn aftur og við honum eitt framhald av tí fyri Føroyar og føroyingar gagnliga politikkinum, sum ríkin er tey seinastu nógvu árin? Tað eru bara tveir møguleikar. Javnaðarflokkurin og so hin møguleikin.

Vilhelm Johannesen

